

Dvajsetkrat pod platneno streho

✍️ Nina Gradič 📷 Natalija Marolt

V preteklem letu so se mladi planinci v okviru Savinjskega meddruštvenega odbora (SMDO) družili že dvajsetič pod platnenimi strehami. Ta okrogla obletnica je bila primerno obeležena že z izbiro tabornega prostora. Mladi planinci iz Savinjske regije so namreč taborili v objemu najvišjih očakov Kamniško-Savinjskih Alp v Kamniški Bistrici.

Kako se je vse skupaj začelo

Obletnico skupnega organiziranja planinskih taborov smo praznovali decembra lani na Gori Oljki nad Polzelo, kjer je organizacijski odbor pripravil razstavo taborskih majic, glasil, fotografij ter drugih spominkov vse od leta 1983. Na ta način so predstavili zgodovino organiziranja mladinskih planinskih taborov v okviru SMDO.

Pobuda skupnega organiziranja planinskih taborov je prišla leta 1983, ko so se člani odbora za delo z mladimi in načelniki mladinskih odsekov na seji 21. marca dogovorili za tabor v Logarski dolini. Ustanovili so tudi organizacijski štab, ki ga je vodil Adi Vrečar (PD Celje), člani štaba pa so bili Fanika Lapornik - Wiegele (PD Laško), Miran Blagotinšek (PD Polzela) in

Stane Geržina (PD Tabor). Že 5. maja je bilo tudi dokončno znano, da bo organiziranih 7 izmen, v katerih se bo od 7. julija do 1. septembra razvrstilo približno 190 mladih planincev iz planinskih društev Velenje, Zabukovica, Aero Celje, Tabor, Gornji Grad, Laško, Prebold, Rogiška Slatina, Polzela, Luče, Celje in Celje Polule. V šotorih pri Domu planincev PD Celje med gorami Savinjskih Alp so mladi planinci že takrat spoznavali radosti bivanja pod platneno streho in čudesa žive in nežive narave: opravili so ture na okoliške hribe, se čudili živalim in rastlinam ob poti, prisluhnili predavanjem iz planinske šole, se pomerili v orientacijskem znanju, celo v šahu in streljanju z zračno puško, večeri pa so minevali ob družabnih igrah in petju ob tabornem ognju. Otroci so bili navdušeni nad nočnim in jutranjim dežurstvom (ta dolžnost in razburljiva izkušnja hkrati se je pri kasnejših taborih izgubila), malo manj pa so bili najbrž navdušeni nad čiščenjem umivalnice in stranišča dvakrat na dan.

Leta 1984 je bil planinski tabor spet organiziran v Logarski dolini, kjer se je pionirjem organiziranja planinskih taborov pridružilo še planinsko društvo Žalec. Tudi tokrat je bila prehrana organizirana v Domu planincev.

Planinski tabori so bili nato organizirani v Logarski dolini (1985, 1986), Zadnjici (1987), Tamarju (1988), na Zgornjem Jezerskem (1989), kjer je idilični prostor ob jezeru narekoval kar tri ponovitve, in sicer še leta 1990, '93 in '95. V letu 1991 je planinski tabor zaradi vojne za Slovenijo odpadel, v Kamniški Bistrici smo bili trikrat (1992, 1994 in 2003), na Pokljuki (1996), v Koprivni (1997), Medvodju (1998), Podvolovljeku (1999), Završnici (2000) in na Dovjem (2001, 2002).

V dvajsetih letih so se poleg že omenjenih društev taborski karavani SMDO priključila še planinska društva Slivnica pri Celju, Braslovče, Ljubno, Mozirje, Rečica ob Savinji, Vransko, Poljčane, Rogatec, Kostrivnica, Šoštanj, Trnava,

Tabor v Medvodju

Vitanje. »Savinjskim« planincem so se leta 1988 pridružili še mladi planinci iz Gornje Radgone ter leta 1999 iz Zagorja, od leta 1999 pa imajo svojo izmeno planinci mladinci iz vseh društev, stari od 16 do 25 let. Tako je že dolga leta izbrani taborni prostor zaseden od 8 do 9 tednov med poletnimi šolskimi počitnicami.

Kako pripravljamo tabor

Dvajset let skupnega organiziranja taborov gotovo kaže na to, da se je ta način v SMDO obnesel in da ga bomo nadaljevali. Prinaša namreč možnost sodelovanja društev z manj člani in manjšim proračunom, je pa planinski tabor tako tudi za vse udeležence cenejši.

V zadnjih mesecih leta se vodje taborov in načelniki mladinskih odsekov začnejo pogovarjati o možni lokaciji za naslednje leto, podajo se predlogi, nato pa se začnejo ogledi ter pogovori z lastniki zemljišč. V decembru ali januarju je prostor na podlagi glasovanja izbran, datumsko pa se določijo tudi izmene, v katerih že dalj časa sodelujejo običajno ista planinska društva. Ko je prostor izbran, se določi organizacijski odbor, ki ga zaradi mnogih planinskih in organizacijskih izkušenj ter občudovanja vrednega posluha za mlade planince že vrsto let skupaj z ožjo ekipo vodi Milan Polavder (PD Zabukovica).

Ko je dogovor za prostor sklenjen in ko so urejena vsa dovoljenja, se marca določi okvirna cena tabora. Ekonomsko ceno vsaka izmena določi sama, vendar je le-ta v večini primerov zmanjšana zaradi različnih subvencioniranj. Vsa udeležena planinska društva pa v skupno blagajno prispevajo tudi denar za skupne stroške - za najem tabornega prostora, taborne opreme, opremo kuhinje itd.

Nato se izbere PD, ki prek svojega računa skrbi za finance in društvo, ki poskrbi za manjkajočo skupno opremo (največ kuhinjska oprema, pa tudi športni rekviziti, razno orodje in šotori). Vodja Pokrajinskega odbora MO pri Mladinski komisiji PZS določen datum v maju prijavi celoten tabor in izmene, pred začetkom taborov pa se še točno dogovorijo o prevozniku, ponudniku kemičnih stranišč in postavljanju tabora. Tabor se postavlja dva dni pred začet-

kom taborjenja prve izmene, delovno ekipo pa sestavljata po dva člana iz vsakega društva. Prav tako se dva dni po zadnji izmeni tabor tudi podira in taborni prostor pospravlja.

Na taboru

Tabor je tako nared in izmene mladih planincev in njihovih vodij pričnejo taborjenje. Vsaka izmena preživi planinski tabor po svojem začrtanem programu. In kako je ob prihodu enih in odhodu drugih? Najprej pozdrav, potem pa »juriš« za najboljše mesto v šotorih. Lani se je z nakupom 10 novih šotorov za štiri do pet udeležencev ta začetna zagretost malce umirila, mladi planinci se namreč že vnaprej dogovorijo, kdo bo s kom v šotoru.

Sledi kosilo, ki ga skuha predhodna izmena, kratek počitek »za aklimatizacijo«, nato pa pozdrav vodje tabora in predstavitev tedenskega ter dnevnega načrta. Kakšen načrt le - v prvi vrsti sta to hoja v hribe in spoznavanje naravnih značilnosti okolice (iz vrste se mimogrede oglasi kakšen obupan: »A vsak dan?!«).

Kaj vse nas čaka? Orientacija v teoriji in praksi, plezalni vrtec, razna predavanja na temo planinstva, bivakiranje, športne in zabavne igre, bazen, skriti prijatelj, sporočila in darilca zanj, krst, planinske poroke, izbor miss in mistra tabora, različni načini bujenja (s pesmicami, ušesa predirajočim žvižgom, kitaro, harmoniko ...), jutranja telovadba, pri kateri so nava-

Orientacija malo drugače

dno najbolj zagreti vodniki in mentorji, priprava kresa in tovorjenje drv (slabo se piše zadnjim izmenam, ki jim predhodnice »zasežejo« drva v neposredni bližini), zvečer pa kitara, petje in »nategovanje« večera z večnimi izgovori in moledovanji: »Pa saj še ni pozno. Pa saj bomo vstali. Pa zakaj, če je tu tako fajn.«

Še marsikaj zanimivega se dogaja. Včasih so bile kazni za nočne ptiče znane: čiščenje stranišča. Z uvedbo kemičnih stranišč je čiščenje letih še najmilejša kazen, ki te lahko doleti. Pri prhanju moraš biti preračunljiv, da naletiš na najugodnejše razmere. Črna cev, po kateri je napeljana voda iz potoka, je tako dolga, da je v njej dosti vroče vode, zelo malo primerno tople in ogromno hladne – in kaj je bolje kot po dolgi turi pod hladen tuš. Zanimivo je, če ploha napravi luže, v katerih se sproščajo v civilizaciji zatajevani »svinjski« nagoni (taka prireditev se potem imenuje Rock Dovje ali Rock Kamniška Bistrica). Potem upamo, da dež ne traja predolgo, saj so potem rešitev planinska predavanja v

jedilnici in najedajoča zadrževanja v šotorih, kjer vlaga načenja tudi razpoloženje.

To so le posamezne izkušnje, slišane iz ust mladih planincev in njihovih vodnikov, vse izmene seveda ne izvajajo vseh naštetih aktivnosti, nekatera pa jih imajo še več: zanimivi in kratkočasni so kvizi, dolgočasno je pisanje vtisov, pri ocenjevanju šotorov se vsi borijo za sončke in desetke, eni se trudijo za najbolj izvirno himno in še in še. Vsem izmenam in taborom je enako to, da mladi čutijo bližino narave, bližino narave tudi v človeku, da čutijo, da jih napor privede do nekega cilja, da se je za vsak cilj potrebno potruditi, a da sta, z Zaplotnikovimi besedami, pomembna že pot sama in življenje na njej in ob njej.

Mladi planinci in njihovi vodje imajo že izbran in dogovorjen tudi letošnji taborni prostor, taborili bodo na Lokvah v Trnovskem gozdu, kjer jim je lokalna skupnost ponudila zelo lep taborni prostor z že napeljano vodo za zelo ugodno ceno. ●

PLANINSKI TABORI, priročnik, PZS 2002

Priročnik Planinski tabori nam na 144 straneh prinaša mnogo koristnih napotkov, kako pripraviti taborjenje za mlade planince.

Avtorji, ki so si nabrali kopico izkušenj s pripravo taborov v svojih MO, nas najprej seznanijo s cilji, nameni in vsebinami planinskih taborov. Dobršen del prve polovice knjige je namenjen družabnosti, ki je pomemben del vsakega taborjenja. Sledi opis taborjenja v planinski koči in priprava zimovanja.

Eno najpomembnejših poglavij je organizacija tabora. Sledijo še poglavja o prehrani ter pravnih vidikih. Pisici niso pozabili tudi na okoljsko vzgojo udeležencev in na vprašanja vpliva tabora na naravo.

Na koncu zasledimo še predstavitev seminarja za vodstva planinskih taborov.

